

[Finansministeren.]

grunde fået dagsordens form. Jeg synes ikke, der er anledning til, at vi skal trække tiden ud på dette grundlag, og jeg vil derfor anbefale forkastelse, idet jeg henviser til den foreliggende betænkning.

Forslaget om motiveret dagsorden af Alfred Jensen (se sp. 4244)

forkastedes med 90 stemmer mod 6; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Funck Jensen: Retsforbundet hilser med glæde de stedfundne skattnedsættelser, både dem, den højtærede finansminister i første omgang foreslog, og dem, der blev resultatet af udvalgsbehandlingen. Beklageligt er det blot, at forslaget stadig skæmmes af nogle forhøjelser, bl. a. den forhøjede selskabsbeskatning og skatten på kooperative virksomheder. Retsforbundet vil, som sagt i betænkningen, kunne stemme for skattnedsættelserne, men ikke for forhøjelserne, og vil af den grund gerne have delt afstemning over skalaen, således at den del af skalaen, der omfatter indtægter på fra 2 000 til 20 000 kr., bliver sat til afstemning for sig og resten af skalaen for sig. I mangel af en sådan delt afstemning vil vi stemme for § 1, fordi det væsentlige i skalaen er nedsættelse.

Ændringsforslagene nr. 2, 3 og 4 til §§ 16, 17 og 18 vil vi stemme imod, fordi vi er imod beskatningen af kooperative virksomheder.

Overfor ændringsforslagene nr. 5 og 7 vil vi undlade at stemme, da disse vedrører nærmere regler for brugsforeningsbeskatningen, som vi som sagt er imod.

Under ændringsforslag nr. 6 er fremsat forslag til en ny § 37, overfor hvilket vi vil undlade at stemme. Jeg vil dog gerne fremsætte nogle korte bemærkninger om denne paragraf, der lyder sådan:

„I tilfælde, hvor lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil eller gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer i henhold til de herom gældende regler skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst for skatteåret 1949—50, skal finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, være bemyndiget til, efter derom indgivet andragende, at nedsætte det beløb, hvormed gevinsten skal medregnes til vinderens skattepligtige indkomst.“

Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om denne affattelse af paragraffens første stykke er ensbetydende med, at

skattevæsenet, hvis den pågældende skatteyder ikke selv er opmærksom på dette forhold, at han ifølge loven kan andrage om nedsættelse, ligefrem siger: bordet fanger, hvis denne indtægt kommer til at optræde på selvangivelsen, uden at hans opmærksomhed har været henledt på dette forhold. Jeg synes, det er noget uheldigt, at man skal ansøge om det, og mener, at det havde været bedre, om paragraffen havde været affattet sådan, at nedsættelsen, om jeg så må sige, var sket automatisk.

I stk. 2 i samme paragraf står:

„Forsåvidt angår præmiekonkurrencer, kommer foranstående bestemmelse ikke til anvendelse på konkurrencer, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder indenfor den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter.“

Det ejendommelige ved denne særlige paragraf for lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil og gevinster ved præmie- eller gættekonkurrencer er, at skatten efter ansøgning kan nedsættes, men ikke når der ligger arbejde bagved. Man er altså nu nået til at regne med, at indtægter af spil er noget så betydningsfuldt, at der må lovgives særligt vedrørende skatten af sådanne, og at denne skat skal lettes, medens indtægter ved arbejde stadig er tungt beskattet, og et enkelt års særlige fiid og held, når det gælder arbejdsindsats, ingen lettelse får, men tværtimod straffes gennem en betydningsfuld forøgelse af skatterne.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har skrevet en særbetænkning, hvori han giver udtryk for det synspunkt, at skatterne ikke bør nedsættes, men omlægges, således at de direkte skatter nedsættes samtidig med, at forbrugsafgifterne hæves tilsvarende. Derved ville, står der i betænkningen, „finanspolitikken bedre tjene sit øjeblikkelige formål at bremse forbruget uden samtidig at hemme produktionen“. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, hvordan han vil bære sig ad med at flytte arbejdskraften fra de virksomheder, hvori der bliver arbejdsløshed, når forbrugsafgifterne sættes op og forbruget går ned, over til de virksomheder, der fremstiller kapitalgoder, f. eks. maskinindustrien og byggehåndværket. Det lader sig ikke gøre, medmindre det ærede medlem vil kvæle den sidste rest af liberalisme, der måske endnu er i venstre. For ikke alene må arbejdskraften så tvangsforflyttes, men lovgivningen må desuden påtage sig investeringskontrol, at f. eks. maskinindustrien ikke laver maskiner til frem-